

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๘

ฟืนไฟในหัวใจโลกไม่เห็น

ให้พากันฝึกหัดภาวนาระงับฟืนไฟเผาไหม้ในหัวใจบ้างนะ ฟืนไฟเผาไหม้ในหัวใจนี้
โลกไม่เห็น แต่ยอมรับด้วยกันทุกคน ฟืนไฟของกิเลสนี้เผาที่หัวใจ ปล่อยให้มันพุ่งๆ รอบ
เผาเจ้าของ ไม่มีอะไรดับ ดับไฟกองในหัวอกนี้ไม่มีอะไรดับ นอกจากธรรมเท่านั้น ธรรม
เป็นน้ำดับไฟ ท่านทั้งหลายอยากเห็นฤทธิ์เดชของพระพุทธศาสนา ของธรรมพระพุทธเจ้า
ให้ลองไปฝึกหัดภาวนาดู คือใจดวงนี้มันจะแสดงตั้งแต่เรื่องกิเลสออกจากหัวใจตั้งแต่ตื่น
นอน ความคิดปรุงนั้นแหละคือมันทำงานแล้ว มันจะปรุงขึ้นจากใจ ออกจากใจ แล้วออก
วันยังค่ำ ระวังกันเวลาหลับนั้นละ

มิหนำซ้ำยังละเมอเพื่อฝันไม่หลับสนิท ถ้าหลับสนิทนั้นเรียกว่าระงับกิเลส กิเลสก็
พักตัวไม่ตื่นออกมาให้คิดให้ปรุงยุ่งเหยิงวุ่นวาย นี่พูดให้ฟังชัดๆ ถอดจากหัวใจมาพูดทุก
อย่าง เรื่องของกิเลสนี้มีอยู่ทุกกับทุกคนแต่ไม่มีการระงับกันดับกัน ก็ไม่รู้เรื่องราวระงับยังงัยดับ
ยังงัย พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านระงับดับได้โดยสิ้นเชิง ทุกข์ในหัวใจท่านไม่มีเลย บอก
ว่าไม่มีเลยแม้เม็ดหินเม็ดทราย โลกจะร้อนเป็นฟืนเป็นไฟ หัวใจท่านจะเลิศเลออยู่เหนือ
ตลอด นั่นแหละที่เรียกว่าธรรมเลิศ ท่านสอนโลกที่เต็มไปด้วยกองฟืนกองไฟเผาในหัวอกๆ
แล้วแสดงมาภิกขุภายนอกเป็นไฟไปด้วยกันหมดทุกตัวๆ เพราะใจพาให้หมด โลกเป็นฟืน
เป็นไฟอยู่อย่างนี้

ท่านสอนโลกด้วยความบรมสุข ท่านไม่มีทุกข์สอนโลกที่เป็นกองทุกข์ เพราะฉะนั้น
ท่านจึงสมควรเป็นศาสดา สมควรเป็น สรรณิ คัจฉามิ ของพวกเรา ทั้งพระสงฆ์สาวกท่าน
เป็นแบบเดียวกัน เรื่องทุกข์ไม่มีเลย ประจักษ์เห็นชัดเจน อำนาจของธรรมดับทุกข์ได้จริงๆ
ไม่มีอะไรเหลือเลย นอกจากธรรมแล้วไม่มีอะไรดับได้เลยในโลกนี้ เพราะฉะนั้นกิเลสจึง
กลัวแต่ธรรม มีธรรมเท่านั้นที่กิเลสกลัว ท่านสอนโลก โลกนี้เป็นไฟทั่วสามแดนโลกธาตุ
เป็นไฟไปด้วยกันหัวใจๆ ของภพชาติแต่ละสัตว์แต่ละบุคคลเต็มไปด้วยหมด เป็นแบบ
เดียวกันหมด ไฟเผาอยู่ในหัวอก ฟังให้ชัดนะ นี่เปิดออกมาจากหัวใจ จวนจะตายแล้วเปิด
ให้ฟังชัดๆ นะ

นี่เราเอาตัวเราอันเลยเถียว เราสอนโลกด้วยความไม่มีทุกข์เราบอกจริงๆ ตั้งแต่
กิเลสดับลงไปแล้วไม่มีทุกข์ในหัวใจ ไม่เคยปรากฏเลย มีแต่บรมสุขเปี่ยมอยู่ตลอดเวลา

เพราะฉะนั้นการสอนโลกจึงมีการเน้นหนักเพราะความเมตตา หนักมากเท่าไรก็ริยาของธรรมออกเหมือนเม็ดเหมือนร้อนเหมือนจะกัดจะฉีก แต่เป็นเรื่องของน้ำดับไฟทั้งนั้น ไม่เหมือนกิเลส กิเลสถ้าแสดงออกอย่างนี้แล้วเป็นไฟเผาทั้งนั้น ฆ่าทั้งปวงสาธุจิตหาย แต่ธรรมนี้เป็นน้ำดับไฟ นี่คุณค่าแห่งการบำเพ็ญมา เราเอาตัวเราออกยันเลย ใครจะว่าเราเป็นบ้าก็ให้ว่าไป เราจนจะตายแล้ว โลกมันเป็นพื้นเป็นไฟ เราไม่มีไฟ สอนโลกด้วยความไม่มีไฟไม่มีไฟเผาหัวใจนะ ไปที่ไหนก็มีแต่กิริยาอาการของธาตุขันธ์ เจ็บนั้นปวดนี้ มันก็มีอยู่ตามสภาพของมันไม่สามารถที่จะเข้าไปหาใจได้เลยเพราะเป็นคนละฝั่งโดยเด็ดขาดแล้ว ตั้งแต่กิเลสขาดสะบั้นลงไป ทุกข์ในใจของพระอรหันต์ พระพุทธเจ้า จึงไม่มี นี่ละคุณค่าของธรรมที่เราปฏิบัติ

ไม่ได้แบบนั้นก็ตาม ให้เป็นแบบลูกศิษย์มีครู ดำเนินตามครูโดยอรรถโดยธรรมตามกำลังของเรา ถ้าไม่มีเลยอย่าหวังนะ โลกอันนี้ไม่มีที่พึ่ง ในแดนโลกธาตุไม่มีอะไรเป็นที่พึ่งของใจได้นอกจากธรรมเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงพากันอบรมธรรมให้ดีนะ นี่ได้เปิดโดยลำดับเพราะจนจะตายแล้ว เปิดออกมาโดยลำดับ เราไม่คำนึงว่าใครจะว่าไอ้ว่าอวด นี่เป็นพวกกองมูตรกองคูเราไม่สนใจ ธรรมทั้งแท่งที่เลิศเลอสุดยอดเอามาสอนโลก โลกใดที่ควรจะยึดได้ก็ยึดไป ที่มันแห้วฟ้อๆ อมขึ้นมาแห้วก็เป็นเรื่องของมัน กรรมของสัตว์ วาจันเลย

ไอ้เรื่องตึณินินทาหรือยกยอสรรเสริญเราไม่มี เป็นส่วนเกินทั้งนั้น ปิดออกหมดโดยหลักธรรมชาติเราไม่เอา ใครจะชมเชยสรรเสริญก็ตาม เช่นอย่างปัจจุบันนี้หลวงตาบัวรู้สึกว่าคุณจะรู้ทั่วประเทศไทย เขายกยอสรรเสริญกันมากแต่เราเฉย เราไม่เคยมีอะไร เขาจะตำหนิติเตียนอะไรก็แบบเดียวกันอีก เฉยอีกเหมือนกัน เราพอทุกอย่างแล้วเราไม่เอาทั้งดีทั้งชั่วซึ่งเป็นเรื่องสมมุติทั้งหมด ธรรมชาติที่พอแล้วนั้นคือสิ่งที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว ทรงไว้ในหัวใจตั้งแต่วันฟาดกิเลสขาดสะบั้นลงไป กิเลสที่ตัวเป็นภัยให้สัตว์โลกได้รับความทุกข์ความลำบากลำบาก มีแต่เรื่องของกิเลสทั้งนั้นบนหัวใจ

นี่ก็เอาธรรมมาสอนโลก ให้พากันดูหัวใจบ้าง มันคิดมันปรุงอย่างนี้ตลอด มีแต่ก่อไฟก่อไฟมากน้อย เรื่องราวใหญ่โตอะไรมันจะคิดของมันปรุงของมันเอง อันนั้นน้อยอันนี้มาก อันนั้นทุกข์มากทุกข์น้อยมันจะเผาตัวเองทั้งหมด ที่นี้ให้เอาน้ำดับไฟ ให้ทำใจให้สงบบ้างนะ กองไฟอยู่ที่ใจ น้ำอมตธรรมก็อยู่ที่ใจ ให้เอาน้ำนี้ออกมาดับ เวลามันคิดมาก ๆ ให้ระงับด้วยการภาวนา เอาพุทโธบังคับไม่ให้มันคิด ให้คิดอยู่กับพุทโธๆ อย่างเดียว จะเอาเวลาสักกี่นาที่วันหนึ่งๆ อย่าให้ขาด หรือไปไหนคิดอยู่กับพุทโธทั้งวัน นั่นเรียกว่าธรรมหล่อเลี้ยงใจตลอดเวลา ใจจะไม่เป็นภัย มีความสุขๆ ความสงบเย็น

ที่นี้เวลามีธรรมเข้าหล่อเลี้ยงจิตใจกิเลสจะจางไปๆ ความสุขจะปรากฏขึ้น ที่นี้เด่นละ พอความสุขปรากฏเด่นความทุกข์ทั้งหลายจะเห็นโทษของมันหนักเข้าไปๆ แต่ก่อนไม่เคยเห็น ทุกข์เป็นไฟจนตายก็ไม่เห็นโทษของมัน แต่เวลาธรรมออกสู่หัวใจมันจะส่องให้รู้ไปหมดตามๆ กัน เห็นโทษของความทุกข์ ความคิดความปรุงยุ่งเหยิงวุ่นวายเป็นลำดับลำดับตา พออันนี้สงบตัวลงเท่าไรมีความสุขมาก ๆ เด่นขึ้น ๆ ในหัวใจนะ

ตั้งแต่เริ่มจิตค่อยสงบลงไป เข้าสู่ความแน่นหนามั่นคงแห่งความสงบแน่นแฟ้นๆ จากนั้นปัญญากระจายออกๆ รู้เรื่องนั้นเรื่องนี้ รู้ออกกว้างขวางไม่มีขอบเขต แม่น้ำมหาสมุทรยังมีขอบเขตนะ ฝั่งมหาสมุทร แต่ฝั่งแห่งธรรมไม่มี จะว่าฝั่งก็ฝั่ง พอถึงนิพพานแล้วหมดไม่มีฝั่ง ครอบโลกธาตุ เลยสมมุติไปโดยประการทั้งปวง ในหัวใจดวงนี้ ท่านจึงให้ชื่อว่า สุธัญญโต โลก โลกนี้ว่างไปหมด โลกสูญหมด เพราะอะไร เพราะอันนี้ว่างในหัวใจตัวเอง หัวใจนี้ว่างไปหมด เมื่อว่างไปแล้วโลกเหมือนไม่มี ถึงจะเต็มอยู่แผ่นดินอย่างไรเห็นนี้ก็ตาม จิตดวงนี้ว่างไปหมดครอบโลกธาตุ สิ่งทั้งหลายที่มีจึงเป็นเหมือนไม่มี อำนาจแห่งความว่างของจิตที่เลิศเลอสุดยอดนี้ครอบไปหมดเลย นั่นละท่านเรียกว่าธรรม

ท่านทั้งหลายซึ่งเป็นลูกชาวพุทธไม่เคยเห็นธรรมพึงเสียนะวันนี้ ถอดออกมาจากการปฏิบัติ ค่อยๆ เชี่ยวคั้นหาอรรถาหารธรรมมาจนได้เป็นที่พอใจ เรียกว่าเราพอใจทุกอย่างแล้ว ในโลกนี้เราไม่เอาอะไรอีกแล้ว สามโลกธาตุแม้เม็ดหินเม็ดทรายไม่เข้ามาติดใจเลย กิริยาที่แสดงต่อโลกก็แสดงไปตามกิริยาสมมุติเฉยๆ อันนั้นนอกไปหมดแล้ว ไม่มีอะไรที่จะเข้ามาติดพันว่าบาปว่าบุญ ว่าอาบัติอาชื้ออะไรหมดโดยสิ้นเชิง หัวใจดวงนั้นไม่มี มีแต่กิริยาของโลกที่ใช้ไปตามสมมุติ สมมุติเขายอมรับยังงี้ สังคมยอมรับก็ปฏิบัติไปตามสังคมนั้น

ส่วนจิตดวงนั้นหมดโดยประการทั้งปวง จะไม่มีอะไรมารับกันเลย บาปก็ไม่มี บุญก็ไม่มี อาบัติก็ไม่มี พุดให้มันชัดๆ อย่างนี้ละ อาบัติข้อนั้นข้อนี้อยู่ในวงสมมุติทั้งหมด ผู้ที่ใจเป็นภยอยู่ต้องเอานี้เป็นเครื่องบังคับไว้ ท่านมีวินัยบังคับๆ ไม่งั้นมันจะเตลิดเปิดเปิงไปหาเอาไฟมาเผาเจ้าของ ท่านบังคับเอาไว้ ถ้าผ่านอันนี้ไปเป็นภย เป็นอาบัติปรับโทษ คือจิตมันยังมีโทษอยู่ต้องรักษาโทษอย่างนี้ ระวัง ถ้าผ่านอันนี้ไปแล้วไม่มีปัญหา พุดให้ชัดเจนเสียวันนี้ละ

พระอรหันต์ท่านดวงใจของท่านหมดโดยประการทั้งปวง ในกิริยาสมมุติไม่มีเลย มีแต่ขั้นธัมม์ ขั้นธัมม์ท่านก็รักษาไปตามสมมุตินิยม เขาวางยังงี้ เขายอมรับยังงี้ก็ปฏิบัติไปตาม เช่นเพศของพระท่านก็ปฏิบัติไปแบบพระของท่านจนกว่าจะสิ้นอายุขัย เพราะจิตที่บริสุทธิ์

นั้นครองอยู่ในชั้นอันนี้ ชั้นนี้ต้องปฏิบัติให้เหมาะสมกับจิตที่บริสุทธิ์รับผิดชอบเท่า
 นั้นเอง ที่จะให้จิตดวงนั้นมาเป็นโทษเป็นกรรมกับกิริยาอาการไม่มี บอกให้ชัดเจนเสียวันนี้
 นะ หมดยุคโดยประการทั้งปวง เรียกว่าไม่มีอะไรอยู่ในสมมุติเลยจิตดวงนั้น เมื่อมีสมมุติอยู่ที่
 ปฏิบัติตามเรื่องของสมมุติไปเท่านั้นเอง

นี่ละคุณค่าแห่งการปฏิบัติธรรม ให้มันเห็นชัด ๆ ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า สน
 ทิฎฐิโก ประกาศป้างคือรู้ด้วยตนเอง ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า อย่างนั้นทุกองค์ นี่ละ
 การปฏิบัติธรรมเมื่อถึงขั้นนี้แล้วไม่มีอดีต อนาคต ปัจจุบัน หมดยุค เพราะเหล่านี้เป็นสมมุติ
 ทั้งหมด อันนั้นเลยหมดยุคแล้ว เราอยากให้เห็นอย่างหลายอบรมจิตใจให้มีความสงบบ้าง ที่จะ
 ระวังดับทุกข์ได้ด้วยอำนาจแห่งธรรมบังคับใจ มันคิดมาก ๆ ให้เอาพุทโธ หรือคำใดก็ตาม
 บังคับมันไว้ไม่ให้มันคิด ถึงจะหนักเท่าไร เอาหนัก หนักกรรมเพื่อความสุขนะ หนักก็เลส
 หนักเพื่อพินเพื่อไฟ มหันตทุกข์

บังคับกันบ้างซิ นี่ไม่มีอะไรก็จะมีแต่ลอยตามกิเลส ไหลไปตามกิเลสเหมือนซุงทั้ง
 ท่อนไหลไปตามน้ำ ไม่เกิดประโยชน์อะไรนะ เกิดมาชาติหนึ่งตั้งแต่วันเกิดถึงวันตายอายุสัก
 เท่าไรๆ ได้อะไรบ้างติดหัวใจ ใจเรื่องร่างกายนี้มันไม่ได้อะไรละ สัมผัสสัมพันธ์ยุ่งกันอยู่
 ตลอดเวลา ตายแล้วก็ทิ้งทั้งสิ่งเหล่านั้น ทั้งทั้งร่างกาย สิ่งที่มาเกี่ยวข้อง สมบัติเงินทองข้าว
 ของอะไรมีมากมีน้อย ขาดสะบันลงไปในขณะที่หมดลมหายใจเท่านั้นเอง ส่วนบุญและบาป
 นี้ไม่หมด ติดอยู่ในหัวใจ เพราะฉะนั้นจึงให้พยายามชำระบาปที่เป็นภัยมันจะติดตามใจไป
 อย่าทำสิ่งที่ไม่ดี ให้ทำแต่ความดี ความดีนี้จะติดใจๆ ไปเกิดภพใดๆ คนมีบุญเกิดไม่
 เหมือนคนมีบาปเกิดนะ คนมีบาปเกิดตั้งแต่ที่ทุกข์ทรมานไม่พึงหวังทั้งนั้น เรียกว่าไปเกิดที่
 ไหนเป็นสิ่งที่ไม่พึงหวังๆ นี่คือคนบาป ไปเจออะไรเจอตั้งแต่สิ่งที่ไม่พึงหวัง

อ้าว ย่นเข้าไปอีก ถ้าว่าไปมีเมียก็เมียชนิดแหว็ดๆ ถ้าได้ผัวก็ขี้เหล้าขี้ยา สู้ฝืนกิน
 กัญชา อันนี้เขาก็มีนิทานอันหนึ่งขึ้นมาว่า มีสองเฒ่าอยู่ด้วยกัน ทำไมเราจึงทุกข์หนักเฒ่าเอ๊ย
 ลองตั้งสัจจะอธิษฐานดูว่าเราจะเป็นอย่างไร ตั้งสัจจะอธิษฐานแล้วก็นอน กลางคืน
 ให้ฝันเรื่องนิสสัยวาสนาเป็นอย่างไรๆ พอนอนหลับไปก็ฝัน ฝันว่ามีสายบุญสายกรรมหย่อนลง
 มาจากเบื้องบน หย่อนลงไปข้างล่าง นี่สายบุญสายกรรม

สัตว์โลกจะไปเกิดในสถานที่ใด เป็นภพชาติใดอะไรในนรกอเวจี หรือเป็นเปรตเป็น
 ผีจะลงไปสายกรรม ตามสายกรรม ใครจะดีจะชั่วจะลงไปสายกรรม ให้เลือกเอา สายกรรม
 นี้มีระโยงระยางเต็มไปหมด ให้ไปเลือกเอา ให้จับตามสายกรรมนั้นลงไป ผู้เฒ่านั้น
 อธิษฐานแล้วก็ฝัน ฝันก็ไปเจอเอาอย่างที่ว่านี่ซิ แสดงความแปลกประหลาดให้เห็น ให้

เลือกเอานะ สายไหนที่ชอบใจให้จับสายนั้นตามสายนี้ลงไป นั่นละสายกรรมของเราแท้ ๆ งามนะ ไปจับสายกรรมตัวจริง ๆ นั่นแหละ ก็จับสายนี้ ชอบสายนี้ จับสายนี้ลงไป ๆ ก็ไปเจอยายเฒ่าอยู่นั้นด้วย แล้วก็ไปเจอควายตัวตาเปียกอยู่นั้นด้วย

อู๋ สายกรรมของเรา เรื่อย่าบ่นกันเลยผู้เฒ่า ที่นี้ต่อไปเรื่อย่าบ่นกันนะ ทุกข์ยากลำบากขนาดไหนเราก็ก็นอนอยู่ กรรมของเราเป็นมาอย่างนี้ นี่เลือกมาแท้ ๆ อยากว่าสุดหัวใจว่าชอบนัก มันก็มาเจอยายเฒ่าคนนี้ เจอควายตัวตาเปียกนี้ ที่นี้ต่อไปเรื่อย่าบ่นกันนะเฒ่ากรรมของเราแท้ ๆ นั้นเห็นไหม นี่ละกรรมไปที่ไหนจะไปเจอ เราชอบใจนี้มาเจอเอาอย่างนี้ นี่กรรมของเจ้าของทำให้ชอบใจ พวกกันจำเอานะ ไปเจอเอาผู้หญิงแหวัด ๆ ผู้ชายสะแตกแต่เหล้าไม่ได้ละ ว่าไปจับผู้ชายไม่ดี ไปจับผู้หญิงไม่ดี ไรตัวนะเป็นตัวเหตุเข้าใจไหม ให้พากันจำเอานะ

นี่สายกรรม คือเราทำไว้อย่างนั้น ได้อย่างอื่นไม่มี ต้องเป็นสมบัติของเจ้าตัวเอง ทำนยกข้อเปรียบเทียบมาอย่างนี้ มาด้วยความชอบใจ ตามสายลงมาด้วยความชอบใจ มากี่มาเจอเอานั้น นี่ละกรรมเจ้าของความหมายว่าอย่างนั้น เกิดภพใดชาติใดของคนชั่วจะไปเจอตั้งแต่สิ่งที่ไม่พึงหวัง ๆ ทั้งนั้น อยู่ก็เป็นทุกข์ อะไรเป็นทุกข์หมดในภพในชาติของสัตว์นั้น ๆ มีแต่ความทุกข์ทั้งนั้น แต่คนสร้างกรรมดีไปที่ไหนก็เจอแต่สิ่งสมหวัง ๆ เพราะได้สร้างเอาไว้ ๆ ให้พากันจำ

และให้อบรมจิตใจให้มีความสงบเย็นใจนะ น้ำดับไฟมีบทสงบใจนี้ละภาวนา ให้จำให้ดี มันจะทุกข์ร้อน มันจะยุ่งขนาดไหนให้บังคับใส่คำบริกรรม ไม่ให้มันไป เอาสู้กัน มันอยากคิดเรื่องนั้นเรื่องนี้มันอยากคิดพอแล้ว สร้างทุกข์ให้มากพอแล้ว ที่นี้ให้คิดกับพุทโธ อัมโม สังโฆ เป็นการสร้างธรรม สร้างธรรมแล้วจะเป็นน้ำดับไฟ ความทุกข์ทั้งหลายจะสงบลง ๆ พวกกันจำเอานะ นี่เราสงสาร นี่ได้ทำมาหมดแล้วที่ว่าเหล่านี้ ทำมาหมดเรื่องคิดเรื่องปรุงนี้จนอกจะแตก มันอยากคิดอยากปรุงบังคับไม่ให้มันคิด เรื่องกิเลสตัณหาต่าง ๆ ไม่ให้คิด ให้คิดแต่กับพุทโธ ๆ

นี่ทำมาแล้วนะ ไม่ใช่มาพูดเฉย ๆ ทำเอาจนกระทั่งเวลามันปรุงขึ้นมา มันผลัดกันขึ้นมาจากภายใน มันอยากคิดอย่างนั้น อยากคิดอย่างนี้ อยากรู้อยากเห็น มันอยาก ๆ ตลอด นี่มันตัน ที่นี้พุทโธ ๆ บังคับ ๆ ไม่ให้มันออกช่องนี้ ช่องนี้เอาพุทโธปิดไว้เลย ให้อยู่กับพุทโธ ที่นี้มันออกไม่ได้ พุทโธก็สร้างขึ้นมากโดยลำดับ ที่นี้พุทโธมากเข้า ๆ มันก็เย็นขึ้น ๆ ความคิดความปรุงนี้เบาลง ๆ นั้น ต่อไปความคิดปรุงไม่อยากคิด อยากคิดแต่ธรรมดาธรรมเท่านั้น ทางเดินของธรรมมีแล้วที่นี้ไปเลยไปตามธรรม เข้าใจไหมละ

ต้องได้บังคับ ไม่บังคับไม่ได้นะ นี่ทำมาแล้ว เอาจนออกจะแตกก็มีเราเคยพูดให้ฟัง บังคับจิตใจให้มันคิด จะให้คิดแต่กับพุทโธคำเดียว กับสติจ่ออยู่นั้น เอาเป็นยังไงเป็นกัน แล้วสุดท้ายก็ได้ผล วันแรกเหมือนออกจะแตกมันตันมันอยากคิด ต่อมาเบาลงๆ เพราะอำนาจแห่งธรรมหนักขึ้น พุทโธหนักขึ้น ต่อไปความคิดความปรุงหายหน้าไป มีแต่ความสว่างภายในใจ นี่ละน้ำดับไฟ ให้จำเอานะ ไม่เช่นนั้นไม่ได้ ปล่อยตัวไปนี่มันจะตายทิ้งเปล่าๆ ด้วยกันหมดโลกธาตุนี้

ใครอย่าเข้าใจว่าที่ไหนมีที่พึ่ง ในโลกนี้ไม่มี บอกชัดๆ เลย ชี้ออกชัดๆ เลยทีเดียว มีแต่ธรรมเท่านั้น ธรรมมีอยู่ที่หัวใจ หัวใจนี้ไขว่คว้าว่าแห้วตลอดเวลาทั้งเขาทั้งเรา มหาเศรษฐีกุฎุมพี ดอกเตอร์ดอกแต่อะไรมีแต่ความเสกสรรปั้นยอ เรื่องของกิเลสหลอกคนทั้งนั้น ธรรมไม่หลอก ให้ทำตามธรรมของศาสดาองค์เอก จอมศาสดาองค์เลิศสอนเราผิดไปไหนให้รู้สึกทีละ พอกำหนดนี้เข้าจริงๆ แล้วที่นี้จิตของเราจะค่อยสงบลงๆ ต่อไปก็สว่างจ้า เรื่องกิเลสตัณหามันปิดออกๆ มีแต่สิ่งสมธรรมขึ้นๆ ที่นี้สว่างจ้า สุดท้ายจำไปหมดครอบโลกธาตุ ท่านทำอย่างนั้น ให้พากันจำเอานะ

นี่จวนจะตายแล้วนะสอนไว้ๆ เราไม่หวังอะไรในโลกนี้แล้ว มีแต่สอนเพื่อให้ได้บรรลไ้ธรรมเป็นสาระแก่นในภพชาติต่อไปจะอาศัยบุญกรรมนี่นะ ถ้าทำไม่ดีก็จะเป็นควายตาเปียก ยายตาเปียกนั่นแหละนะ ถ้าทำดีก็จะเป็นเจอบของดี เอละวันนี้พูดเพียงเท่านั้น ไม่พูดมาก

ทองคำที่ได้หลังจากมอบเรียบร้อยแล้วนะ ทองคำนี้เป็นประเภทน้ำไหลซึม ได้ ๕๐ กว่ากิโล นี่ละเราจะได้อาศัยต่อตีนทองคำ คือทองคำตั้งอยู่นี้ให้มีตีนอย่างนี้ๆ ออก ให้ซึมซาบเพื่อลูกเพื่อหลานของเรา

(หลวงตาเจ้าขา ลูกไปภาวนาวันนั้นวันเกิดเหตุที่วาดะ ขณะภาวนาแล้วเทวดามาห้าม แล้วพอดีลูกชายมาเรียกขึ้นเสียก่อนก็เลยขึ้นเรือ ถ้าไม่ได้ขึ้นเรือก็คงไม่หนักขนาดนั้น เทวดามาห้ามแล้ว) เออเออละ เทวดาก็ธรรมบันดาลบันดาลขึ้นมานั้นแหละ เรียกว่าแก้วสารพัดนึกอยู่ที่ธรรมในใจ จะแสดงทุกอย่างมาช่วยเหลือ ถ้าเป็นกิเลสแสดงทุกอย่างมาช่วยย่ำลง เข้าใจใหม่ ใครจะเอาอันไหนให้เลือกเอานะ ถ้าสร้างบาปมากๆ แล้วนั้นละมันจะมาย่ำลงไป สร้างบุญมากๆ แล้วดึงขึ้น ให้เลือกเอา พวกนักภาวนาข้างในให้เลือกเอานะ เออให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th
และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร
FM 103.25 MHz